

درباره ی بنیان گذاری انترناسیونال چهارم

روز ۲۸ اکتبر ۱۹۳۸، طی یک نشست توده ای الهام بخش در نیویورک، بنیان گذاری انترناسیونال چهارم و همین طور دهمین سالگرد جنبش تروتسکیستی در این کشور جشن گرفته شد. امپریالیزم آمریکا، اجازه ی حضور در این جشن به یادماندنی را از تروتسکی سلب کرد. اما ضبط صدای سخنرانی تروتسکی خطاب به حاضرین در نشست، به نزدیک تر شدن وی کمک کرد.

تروتسکی هرگز کلمه ای را به هدر نداد؛ این جشن برای او به فرصتی بدل شد برای روشن ساختن دو تفکر بنیادی. نخست، ماهیت ویژه ی حزب انقلابی و رابطه ی میان فرد و حزب: « برای یک انقلابی، خود را تماماً وقف حزب کردن، به معنای خود را یافتن است.» دوم، چنین حزبی نمی تواند از سوی باندهای جنایتکار استالین نابود شود: « می توان سربازان منفرد ارتش ما را کشت، نه آن که آنان را به وحشت انداخت.» بنابر این تروتسکی از پیش ما را در برابر سربازان فراری و «گ. پ. او» (GPU) مجهز کرد.

ویراستاران انترناسیونال چهارم

رفقا و دوستان گرامی

امید است که این بار، صدای من به شما برسد و به این نحو اجازه یابم که در جشن و سرور مضاعف شما شرکت کنم. دو رویداد، یعنی دهمین سالگرد تشکیلات ما در آمریکا و همین طور کنگره ی بنیان گذاری انترناسیونال چهارم، سزاوار آن هستند که به مراتب بیشتر از ژست های جنگ طلبانه ی فرماندهان

توتالیتزر، دسیسه های دیپلماتیک یا کنگره های پاسیفیست، مورد توجه کارگران واقع شوند.

هر دو رویداد، به منزله ی نقاط عطفی قدم به تاریخ خواهند گذاشت. اکنون دیگر کسی حق ندارد تردیدی در این امر داشته باشد.

لازم به ذکر است که تولد گروه آمریکایی بلشویک-لنینیست ها به یمن ابتکار متهورانه ی رفقا کانون، شکتمن و ابرن، به تنهایی قد علم نکرد؛ بلکه تقریباً همزمان بود با آغاز فعالیت سیستماتیک بین المللی اپوزیسیون چپ. درست است که اپوزیسیون چپ در سال ۱۹۲۳ در روسیه سر بلند کرد، اما فعالیت منظم در مقیاس جهانی، با کنگره ی ششم کمینترن شروع گردید.

آغاز فعالیت در سال ۱۹۲۸

ما بدون یک نشست عمومی به توافق با پیشگامان آمریکایی انترناسیونال چهارم دست یافتیم، آن هم پیش از هر چیز بر سر نقد به برنامه ی انترناسیونال کمونیست. سپس در سال ۱۹۲۸ آن فعالیت جمعی را آغاز کردیم که پس از ده سال به تکمیل برنامه ی خودمان انجامید، برنامه ای که چندی پیش از سوی کنفرانس انترناسیونال پذیرفته شد. این حق را داریم که بگوییم فعالیت این دهه، نه فقط مداوم و صبورانه، بلکه صادقانه نیز بود. بلشویک-لنینیست ها، پیشگامان انترناسیونال، رفقایمان در سرتاسر جهان، به مثابه ی مارکسیست های راستین، مسیر انقلاب را نه در احساسات و آمال خود، بلکه در تحلیل سیر عینی رویدادها جستجو کردند. مهم تر از همه ی این ها، این دغدغه ی فکری که نه خود را فریب دهیم و نه دیگران را، همواره راهنمای ما بود.

ما با جدیت و صداقت جستجو کردیم. چیزهای مهمی بود که یافتیم. رویدادها، هم تحلیل و هم پیش‌بینی ما را تصدیق کرد. هیچ‌کس نمی‌تواند این را انکار کند. اکنون ضروری است که ما نسبت به خود و برنامه‌مان صادق باقی بمانیم. این کار ساده‌ای نیست. وظایف، عظیم است و دشمنان، بی‌شمار. ما تنها تا جایی حق داریم وقت و توجه‌مان را صرف جشن سالگرد کنیم که بتوانیم از درس‌های گذشته، خود را برای آینده آماده کنیم.

حزب، همه چیز است

دوستان گرامی، ما حزبی همچون سایر احزاب نیستیم. آرزوی ما صرفاً این نیست که اعضای بیشتر، انتشارات بیشتر، پول بیشتر در خزانه، یا نمایندگان بیشتر داشته باشیم. همه‌ی این‌ها ضروری است، اما فقط به عنوان یک وسیله. هدف ما، رهایی مادی و معنوی کامل زحمتکشان و استثمارشدگان از طریق انقلاب سوسیالیستی است. هیچ‌کسی این را آماده و هدایت نخواهد کرد، به جز خودمان. انترناسیونال‌های گذشته - انترناسیونال دوم، سوم، انترناسیونال آمستردام، و دفترخانه‌ی لندن را هم به آن خواهیم افزود - به تمامی پوسیده‌اند. رویدادهای بزرگی که بر سر بشر آوار می‌شوند، سبب خواهند شد که در این سازمان‌های باقی‌مانده سنگ روی سنگ بند نشود. تنها انترناسیونال چهارم است که با اطمینان به آینده می‌نگرد؛ انترناسیونال چهارم، حزب جهانی انقلاب سوسیالیستی است! هرگز وظیفه‌ای سنگین‌تر از این بر زمین وجود نداشت. بر شانه‌ی تک‌تک ما، مسئولیت تاریخی عظیمی قرار دارد.

حزب ما تماماً و کاملاً به هر یک از ما نیاز دارد. بگذار کاسبکاران، فردیت خود را در خلاء جستجو کنند. برای یک انقلابی، خود را تماماً وقف حزب کردن، به معنای خود را یافتن است.

بله، حزب ما یک به یک ما را یکسره به خود اختصاص می دهد. اما در عوض والاترین شادی را به ما می بخشد: این آگاهی که کسی در ساختن یک آینده ی بهتر شریک می شود، این که کسی ذره ای از سرنوشت بشر را به دوش می کشد، و این که زندگی کسی به عبث سپری نخواهد شد.

وفاداری به آرمان زحمتکشان، بالاترین ایشار در راه حزب بین المللی مان را از ما طلب می کند. البته حزب هم می تواند اشتباه کند. با تلاش مشترک است که اشتباهات را اصلاح خواهیم کرد. عناصر نالایق می توانند در صفوف آن نفوذ کنند. با تلاش مشترک است که آن ها را محو خواهیم کرد. هزاران فرد جدیدی که همین فردا به صفوف حزب قدم خواهند گذاشت، چه بسا از آموزش لازم بی بهره بمانند. با تلاش مشترک است که سطح انقلابی آنان را ارتقاء خواهیم داد. اما هرگز فراموش نخواهیم کرد که حزب ما اکنون بزرگ ترین اهرم تاریخ است. با جدایی از این اهرم، هیچ یک از ما چیزی نیست. با در دست داشتن این اهرم است که ما همه چیز هستیم.

استالین قادر به ارعاب ما نیست

ما حزبی همچون سایر احزاب نیستیم. بیهوده نیست که ارتجاع امپریالیستی، دیوانه وار به آزارمان می پردازد، خشم گینانه قدم به قدم تعقیب مان می کند. آدم کشانی که در خدمت آنند، کارگزاران باند بناپارتیست مسکو هستند. انترناسیونال جوان ما قربانیان بسیاری را می شناسد. شمار آن ها در شوروی به هزاران تن می رسد؛ در اسپانیا، ده ها تن. در دیگر کشورها، چند نفر. ما با عشق و سپاس، همگی آن ها را در این لحظات به یاد می آوریم. روح آن ها به مبارزه در صفوف ما ادامه می دهد.

دژخیمان، با خرفتی و کلبی مسلکی گمان می کنند که ارباب ما ممکن است. سخت در اشتباهند! در زیر این ضربات است که نیرومندتر می شویم. سیاست های سبعانه ی استالین، فقط سیاست هایی از سر استیصال هستند. می توان سربازان منفرد ارتش ما را کشت، نه آن که آنان را به وحشت انداخت. دوستان، ما دوباره در این روز جشن تکرار خواهیم کرد که... ارباب ما ناممکن است.

ده سال برای باند کرملین کافی بود که حزب بلشویک را خفه و نخستین دولت کارگری را به یک کاریکاتور نحس مبدل کند. ده سال برای انترناسیونال سوم کافی بود که برنامه ی خود را به لجن بکشند و خودشان را به لاشه های متعفن تبدیل کنند. ده سال! فقط ده سال! اجازه دهید که با یک پیش بینی خاتمه دهم: طی ده سال آتی، برنامه ی انترناسیونال چهارم به راهنمای میلیون ها نفر تبدیل خواهد شد و این میلیون ها انقلابی خواهند دانست که چگونه زمین و آسمان را درهم بریزند.

زنده باد حزب کارگران سوسیالیست ایالات متحده!
زنده باد انترناسیونال چهارم!

لئون تروتسکی
منطقه فدرال کویاآکان
۱۸ اکتبر ۱۹۳۸

منبع: نشریه میلیتانت شماره ۶۳

ترجمه: آرام نوبخت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۳